

ZDAŘILÝ DESÁTÝ SJEZD Č. S. D. P. JEDNOTY

Sjezd konán byl v Hopkins, Minnesota, ve dnech 25., 26., 27. a 28. května, 1915.

Spolek Jan Hus, číslo 15, Č. S. D. P. J., v Hopkins, Minn., hostil v minulém týdnu delegáty a delegátky Česko-Slovenské Dělnické Podporující Jednoty, kteří sjížděli do tohoto útulného a poločeského městečka ku svému desátému sjezdu, jenž konal se ve dnech 25., 26., 27. a 28. května, 1915, v Operní síni. Delegáty a delegátky sjížděli se do Hopkins hned v pondělí, 24. května, a následujícího dne v hodinách ranních byli již všichni shromážděni. Od členstva místního spolkulo dostalo se všem uvítání srdečné, v pravdě bratrského.

Desátý sjezd Česko-Slovenské Dělnické Podporující Jednoty, jež působí ve státech Minnesota, Wisconsin, Nebraska, North Dakota a South Dakota, zahájen byl v úterý, dne 25. května, předsedou Hlavní úřadovny Jednoty, p. J. W. Kaplanem z Owatonna, Minn., načež provedena byla pravidelná přehlídka pověřujících listin výborem, sestávajícím z pp. V. Bureše a Jana Bednáře a paní Marie Burešové.

Ne sjezdu podíleli se všichni úředníci Hlavní úřadovny, kterými byli: Předseda, J. W. Kaplan, Owatonna, Minn.; tajemník, Tomáš Král, St. Paul, Minn.; pokladník, F. H. Kříž, Hopkins, Minn.; výkonný výbor, Jan Červený, South Omaha, Neb., Karel Funfár, Glenville, Minn., a F. Skok, St. Paul, Minn.

Odpoledne prvního dne zasedání přikročeno bylo k volbě sjezdových úředníků a výborů. Za předsedu sjezdu zvolen byl p. J. W. Kaplan, Owatonna, Minn., za místopředsedy, Václav Josef Ševčík, St. Paul, Minn., a Jan Červený, South Omaha, Neb.; za tajemníky, Tomáš Král, St. Paul, Minn., a Otakar Charvat, So. Omaha, Neb.; za průvodčího sjezdu, Frank Žabka, Prague, Neb.

Na sjezdu podíleli se následující delegáty a delegátky: Spolek Svatopluk, číslo 1, Montgomery, Minn.—Emil Štěpánek, Jos. Nestával a Jos. E. Sokol.

Spolek Mladocerch, číslo 2, Le Sueur Center, Minn.—Frank Kuchýnka.

Spolek Slovan, číslo 3, St. Paul, Minn.—B. Šima, V. J. Ševčík, Tomáš Šilha, M. J. Smíšek, Matěj Janský, Jos. Stránský, Matěj Kolář a Frank Skok.

Spolek Karel Havlíček Borovský, číslo 4, Minneapolis, Minn.—Josef Pech, Václav Leština, Jan Čermák, Václav Pleva a Frank Humpál.

Spolek Bratři v Kruhu, číslo 5, New Prague, Minn.—F. M. Korbel, Jan Jelínek a Jan V. Šimon.

Spolek Jan Amos Komenský, číslo 6, Hayward, Minn.—Matěj Beneš a Karel Funfár.

Spolek Karel Veliký, číslo 7, Nová Třebon, Minn.—Jan Podojíl.

Spolek Rovnost, číslo 8, Owatonna, Minn.—J. W. Kaplan a Frank Horák.

Spolek Česká Koruna, číslo 9, Pine City, Minn.—Albert Bašta.

Spolek Česochovan, číslo 10, Olivia, Minn.—Václav W. Ployhart a Karel Kuhn.

Spolek Čechie, číslo 11, South Omaha, Neb.—Jan Červený a Frank Laitner.

Spolek Chrudim, číslo 12, Racine, Wis.—Alois Vostřel a Frank Šiller.

Spolek Český Lev, číslo 13, Seaford, Minn.—Karel Boušek.

Spolek Ladimír Klácel, číslo 14, Haugen, Wis.—Jan Macák.

Spolek Jan Hus, číslo 15, Hopkins, Minn.—Frank Šťastný, Bohumil Tesárek, Frank Dvořák, Fr. Kříž, Jan Mašek a Frank Heyda.

Spolek Čech, číslo 16, Battineau, N. D., zastupován p. Tomášem Králem, taj. Hlavní úřadovny.

Spolek Tábor, číslo 17, Bechyň, Minn.—Jan Šindelf.

Spolek Bratři Severu, číslo 18, Cadott, Wis.—Bohumil Josifek.

Spolek Severní Hvězda, číslo 19, Brownville, Minn.—Delegát Ludvík Čížek se nedostavil.

Spolek Jiří Poděbradský, číslo 20, Denham, Minn.—Jos. Hrubec.

Spolek Pokrok, číslo 21, Omaha, Neb.—Jan Pospíchal, Jakub Votava a V. Bureš.

Spolek Pavla Čechova, číslo 22, South Omaha, Neb.—Marie Burešová a Františka Trčová.

Spolek Josef Kajetán Tyl, číslo 23, Minneapolis, Minn.—Jos. Týra, starší.

Spolek 101. Bratrství, číslo 24,

Austin, Minn.—John Bednář. Spolek Blaník, číslo 25, Wau-bun, Minn., zastupován byl předsedou Hlavní úřadovny, J. W. Kaplanem.

Spolek Slovenská Osada, číslo 26, Boyceville, Wis.—Zastupován T. Králem, tajemníkem Hlavní úřadovny.

Spolek Věrnost, číslo 27, Lake Nebagamon, Wis.—Zastupován T. Králem.

Spolek Nová Vlast, číslo 28, Necedah, Wis.—Zastupován T. Králem.

Spolek Májový Rozkvet, čís. 29, Omaha, Neb.—Otakar Charvat.

Spolek Horymír, číslo 30, Plattsmouth, Neb.—Zastupován J. W. Kaplanem.

Spolek Svornost Bratrská, číslo 31, St. Paul, Minn.—Ant. Vomela.

Spolek Clarkson, číslo 32, Clarkson, Neb.—Delegát Anton Odvárka nemohl se dostavit.

Spolek Hvězda Západu, číslo 33, Prague, Neb.—Frank Žabka.

Spolek Columbia, číslo 34, St. Paul, Minn.—Tomáš Král.

Spolek Bílá Hora, číslo 35, Fairfax, S. D.—Delegát Jos. Šlšr se nedostavil.

V odpolední schůzi dne 25. května zvoleny byly následující výbory: Výbor účetní—Václav Bureš, M. J. Smíšek a Jos. E. Sokol.

Výbor na opravy první části stanov—Jos. Nestával, Tomáš Šilha, Jos. Týra, Karel Funfár, Karel Boušek, Fr. Žabka, Fr. Horák, Anton Vomela a F. M. Korbel.

Výbor na opravy druhé části stanov—Alois Vostřel, Jos. Stránský, Jakub Votava, Frank Laitner, Jan Bednář, Matěj Kolář, Ben Šima, Karel Kohn a Frank Šiller.

Resoluční výbor—Bohumil Josifek, Bohumil Tesárek, Marie Burešová, Frank Heyda a Frank Šiller.

Stížní výbor—Frank Humpál, Matěj Beneš, Alb. Bašta, Jan Jelínek, Jan Macák a Frank Šťastný.

Tiskový výbor—Frank Kuchýnka, Václav Leština, Václav Pleva, Jan Šindelf a Jan Šimon.

Po vyřízení přípravných záležitostí zasedání ukončeno, aby výborům poskytnut byl čas k práci.

Večer pak konal se v Operní síni uvítací večerek, kterého vedle delegátů přítomni se členové a členkyně místního spolku Jan Hus, číslo 15. Večerek byl v každém ohledu zdařilý a svědčil o tom, že místní spolek radostně zastupuje a zástupkyňe Jednoty ve svém středu uvítal.

Program zahájen byl hudbou Hlaváčkovou, načež shromáždění srdečnými slovy uvítání byli předsedou spolku Jan Hus, p. Frankem Šťastným. Mayor města nemohl se dostavit a tak sjezd pozdraven byl v jeho zastoupení radním p. Gustavem Japsem, který odevzdal klíč města do rukou předsedy sjezdu, p. J. W. Kaplana, který v řeči anglické za pozornost městské správy poděkoval.

Za delegáty a delegátky promluvil Otakar Charvat, který děkoval za krásné a upřímné uvítání místnímu členstvu a promluvil po té o blahodárné práci bratrských jednot a zvláště Česko-Slovenské Dělnické Podporující Jednoty. Dalšími řečníky byli p. Karel Funfár, V. Bureš, Jos. Týra a F. Humpál, kteří vesměs pozbužovali k svorné práci ve prospěch Jednoty. Radní Japs několika dalšími slovy vzpomněl na dobré práce bratrských jednot a přál sjezdu mnoho zdarů. Program zakončen byl pak doslovem p. Šťastného. Po programu pak následovala volná zábava při hudbě p. Hlaváčkově, při které se delegáty a delegátky s místními bratry blíže seznámili.

Obě zasedání středěční věnována byla výhradně uvažování o opravách stanov Jednoty. Přijata byla celá řada důležitých oprav. Platební tabulka zůstala nezměněna. Poněvadž je ale nutno, aby fondy Jednoty byly zvýšeny, bylo přijato, aby každý člen bez rozdílu výšky pojistění platil do datované měsíčně 5 centů na rezervní fond a 5 centů na fond Hlavní úřadovny. Organizační fond bude se vybírati jako dříve, čtvrtletně 10 centů.

Také zasedání ve čtvrtek, dne 27. května, věnováno bylo hlavně opravám stanov. Organ Jednoty avšak byl na 12 stranek.

Večer pak provedeno bylo místními schůzky v divadle p. Šanky na počest delegátů divadelní představení "Mámi kočovič", které se pákně vydařilo. Čiškující smátili se se všech sil, aby úhly

podali co nejlépe a většně se to podařilo. Divadlo řízeno bylo p. Jelínkem a účinkovala při něm kapela Hlaváčková.

V pátek, dne 28. května, v dopoledním zasedání upraveno bylo slušné úřednické Hlavní Jednoty a jejich záruky. Zprávy jednotlivých výborů byly předneseny a přijaty. Po ukončení této práce přikročeno bylo k volbě úředníků hlavní úřadovny, v které pokračováno bylo v odpoledním zasedání. Novými úředníky Hlavní úřadovny Č. S. D. P. Jednoty zvoleni anebo znouzvoleni byli následující:

Předseda, J. W. Kaplan, Owatonna, Minn.

Místopředseda, Frank Žabka, Prague, Neb.

Tajemník, Tomáš Král, St. Paul, Minn.

Pokladník, Frank Kříž ml., Hopkins, Minn.

Členové výkonného výboru, M. J. Smíšek, St. Paul, Minn., Jan Červený, South Omaha, Neb., a Bohumil Josifek, Cadott, Wis.

Redaktor Organu, Otakar Charvat, South Omaha, Neb.

Po té p. Jos. Týra nastolil hlavní úředníky za všeobecného nadšení všech přítomných.

Příští sjezd Jednoty konati se bude v Racine, Wis., a zahájen bude čtvrtý úterek v měsíci květnu roku 1919. Sjezd povolil následující dary: Národnímu Sdrůžení v Omaze, \$100; Husův dům v Chicagu, \$25; vdovám a sirotům ve staré vlasti, \$50.

Usneseno dále, aby všechny spolky Č. S. D. P. J., oslavily v příštím roce důstojným způsobem 25. jubileum Jednoty.

Desátý sjezd Č. S. D. P. Jednoty zakončen byl za všeobecného nadšení a spokojenosti zapění písně "Kde domov můj?".

Důležitý tento desátý sjezd Česko-Slovenské Dělnické Podporující Jednoty rozzumnými usneseními upevnil Jednotu. Pracováno bylo na něm svorně a rozsařně a všichni delegáti vedení byli snahu, aby Jednotě prospěli a zajistili její další vzrůst. Sjezd z Hopkins, Minn., bude významným mezníkem na poli činnosti Č. S. D. P. Jednoty.

Česko-Slovenská Dělnická Podporující Jednota působí čtyřicet let a má hlavní svoji úřadovnu v St. Paul, Minn. V přítomné době čítá 2,477 členů, sdružených v pětácti spolecích, z nichž dvacet nalézá se ve státě Minnesota, sedm ve státě Nebraska, šest ve státě Wisconsin, jeden v Severní Dakotě a jeden v Jižní Dakotě. Za dobu svého působení vyplatila Jednota na úmrtí celkem \$123,150.00. Od posledního sjezdu, který konán byl před více jak třemi roky v South Omaze, Neb., přibýlo deset nových spolků. Rezervní fond Jednoty v přítomné době je \$21,388.49; úmrtí fond, \$20,470.15 a fond Hlavní úřadovny, \$2,680.84. Finanční stav Jednoty je tudíž velmi dobrý.

Nová krize v Mexiku. Poměry v Mexiku horší se každého dne a to vedlo vládu Spojených Států k ráznější akci. Vojskům vúdém v Mexiku bude poslána rozhodná nota, v které budou požádáni, aby co nejrychleji zavedli pořádek v zemi, nebo že tak učiní Spojené Státy samy. Duval West z Texasu, který vyšetřoval poměry v Mexiku, oznámil vládě ve Washingtoně, že má jenom malou důvěru v politické a vojenské vúdce mexické, nyní nalézající se v popředí. West ale neodporučil okamžité zakročeni. V Mexiko Městě panuje velký hlad a není naděje, že poměry se zlepši v dohledné budoucnosti. Hladové davy procházejí se ulicemi a žádají potravu. Při západním pobřeží tisíce lidí hladově. Generál Carranza, jenž nyní nalézá se ve Vera Cruz, odepřel otevření železnic, aby potravina mohla být poslána do vnitrozemí. V bitvách v posledních dnech vedených zvláště Villa vojska a Carranzova vojska jmenovitě u Celaya utrpěla těžkou porážku. Vítězství Villovým se ale poměry v Mexiku nikterak zlepši. Jediné obnovení míru může zemi prospěti. Spojené Státy pokusí se přinutiti mexické vojenské vúdce, aby obnovili mír. Mexické poměry jsou nyní nesestitelné. Spojené Státy po dva roky čekaly, že Mexiko samo bude schopno zavést nový mír do své země. Mexické politické strany měly několikrát příležitost, aby shodly se na reprezentativní vládě, ale nikdy příležitosti této nepoužily. Lidstvo nyní žádá, aby Spojené Státy rázně zakročily a žádaly obnovení míru a pořádku v republice za řekou Rio Grande. Nevyhovili mexičtí vúdčové požadavkům Spojených Států, vláda naše vykoná svoji povinnost k lidstvu a obnoví zase mír a pořádek v téže zkoušené zemi. Na deset miliónů lidí v Mexiku nalézá se v bídě a trpi hladem. Americký Červený kříž šířil pomocné úřadovny v Mexiko Městě. Nebudou-li chtít mexičtí vúdčové vúdce k tomu přivolati, Spojené Státy rázně zakročí. Nota hořejší uvedeného smyslu poslána bude vúdčům mexických stran v nejbližších dnech. President Wilson doufá, že mexičtí vúdčové vúdce po uvolňování přítomnou krizi. Znalci poměrů ale soudí, že Mexičtí nenechají si od Spojených Států diktovány a že raději se spojí proti Spojeným Státům, než aby přijali návrhy Spojených Států nyní. Armádni a námořní důstojníci prohlašují, že zakročeni v

Německá odpověď na notu Spojených Států. Německá odpověď na notu Spojených Států odevzdána byla minulou sobotu americkému vyslané v Berlíně, Gerardovi, a jím poslána skrze Kodaň a Londýn do Washingtonu, kam došla v neděli. Odpověď tato byla, jak bylo již oznámeno, zdržena následkem krize rakousko-italské a vstupu do války. A ještě tato odpověď nemůže být považována za konečnou, neboť žádá se tu jisté vyšetření fakt. Německo na prezidentovu notu odpovídá to nem přátelským, ale nežádoucími slovy, jmenovitě pokud se týče změny způsobu vedení podmořské války. Německo vyhýbá se přímé odpovědi na požadavky presidenta Wilsona a odkazuje se na další vyšetření fakt a výměnu názorů. V případech amerických lodí Cushing, Gulfport a jiných, které potopeny byly "neumyslenně," Německo nabízí omluvu a náhradu za způsobenou ztrátu. O případech lodí Falaba, při jejíž potopení zakynul Američan Leon Thresher, mluví německá odpověď dosti podrobně. Právě mezi tím, že velitel německé ponorky měl v úmyslu poskytnouti dosti času, aby cestující a mužstvo lodí mohli se zachrániti. Ale kapitán loď této prý nařídil opera-toru pro bezdrátovou telegrafii, a-by poslal zprávu, že loď byla napadena německou ponorkou a žádá o pomoc. Německé ponorce prý nezabývalo nic jiného, než anglickou loď co nejrychleji torpédovat. O Lusitanii praví něme-

cká odpověď, že od počátku války považována byla za anglický pomocný křižník, jenž používán byl k dopravě střeliva a vojska. Německá nota tvrdí, že Američtí na Lusitanii použito bylo jenom jako ochrany pro střelivo, které bylo na lodi vzveno. Lusitania byla prý budována jako pomocný křižník. Dvě děla prý nalézá se skryta pod palubou a v době, kdy byla potopena, nalézá prý se na ní mnoho kanadských vojáků. Většina anglických lodí, které jely ze Spojených Států k evropským břehům, vezla prý vojsko, děla, válečné potřeby a válečný kontraband všeho druhu pro Anglii anebo Francii. V době, kdy Lusitania byla potopena, vezla prý 5,400 bedniček patron, různé válečné potřeby a kanadské vojsko, jež nalézalo se na cestě na válečnou frontu. Německo se táže, věděla-li americká vláda, že na lodi Lusitania nalézá se válečné potřeby. Na tvrzení americké noty, že cestující na Lusitanii nebylo vůbec poskytnuto dosti času, aby se zachránili, Německo odpovídá vyhýbavě a vychytrale a tvrdí, že vlastně to není ještě prokázáno. Na konec pak Německo omlouvá svoji podmořskou válku a praví, že je to oplata za snahu Anglie vyhladověti Německo. Německá odpověď vládě Spojených Států nikterak neuspokojila. Jaká bude odpověď americké vlády na tuto německou notu, dosud není jisto, ale mnozí mají za to, že president Wilson trvatí bude na svých požadavcích, ku kterýmž rozhodnutí značné přispělo torpédování jiné americké lodi Nebraskan. Německo nepochybně nebude chtít ustoupiti od své podmořské války a tak nastane mezi vládou Spojených Států a Německem napjetí jež může vésti k roztržce. Právě se, že úspěchy německých ponorek v posledních dnech značným dílem přispěly k rozhodnutí Německa setrvati při tomto způsobu vedení války.

Nová krize v Mexiku. Poměry v Mexiku horší se každého dne a to vedlo vládu Spojených Států k ráznější akci. Vojskům vúdém v Mexiku bude poslána rozhodná nota, v které budou požádáni, aby co nejrychleji zavedli pořádek v zemi, nebo že tak učiní Spojené Státy samy. Duval West z Texasu, který vyšetřoval poměry v Mexiku, oznámil vládě ve Washingtoně, že má jenom malou důvěru v politické a vojenské vúdce mexické, nyní nalézající se v popředí. West ale neodporučil okamžité zakročeni. V Mexiko Městě panuje velký hlad a není naděje, že poměry se zlepši v dohledné budoucnosti. Hladové davy procházejí se ulicemi a žádají potravu. Při západním pobřeží tisíce lidí hladově. Generál Carranza, jenž nyní nalézá se ve Vera Cruz, odepřel otevření železnic, aby potravina mohla být poslána do vnitrozemí. V bitvách v posledních dnech vedených zvláště Villa vojska a Carranzova vojska jmenovitě u Celaya utrpěla těžkou porážku. Vítězství Villovým se ale poměry v Mexiku nikterak zlepši. Jediné obnovení míru může zemi prospěti. Spojené Státy pokusí se přinutiti mexické vojenské vúdce, aby obnovili mír. Mexické poměry jsou nyní nesestitelné. Spojené Státy po dva roky čekaly, že Mexiko samo bude schopno zavést nový mír do své země. Mexické politické strany měly několikrát příležitost, aby shodly se na reprezentativní vládě, ale nikdy příležitosti této nepoužily. Lidstvo nyní žádá, aby Spojené Státy rázně zakročily a žádaly obnovení míru a pořádku v republice za řekou Rio Grande. Nevyhovili mexičtí vúdčové požadavkům Spojených Států, vláda naše vykoná svoji povinnost k lidstvu a obnoví zase mír a pořádek v téže zkoušené zemi. Na deset miliónů lidí v Mexiku nalézá se v bídě a trpi hladem. Americký Červený kříž šířil pomocné úřadovny v Mexiko Městě. Nebudou-li chtít mexičtí vúdčové vúdce k tomu přivolati, Spojené Státy rázně zakročí. Nota hořejší uvedeného smyslu poslána bude vúdčům mexických stran v nejbližších dnech. President Wilson doufá, že mexičtí vúdčové vúdce po uvolňování přítomnou krizi. Znalci poměrů ale soudí, že Mexičtí nenechají si od Spojených Států diktovány a že raději se spojí proti Spojeným Státům, než aby přijali návrhy Spojených Států nyní. Armádni a námořní důstojníci prohlašují, že zakročeni v

cká odpověď, že od počátku války považována byla za anglický pomocný křižník, jenž používán byl k dopravě střeliva a vojska. Německá nota tvrdí, že Američtí na Lusitanii použito bylo jenom jako ochrany pro střelivo, které bylo na lodi vzveno. Lusitania byla prý budována jako pomocný křižník. Dvě děla prý nalézá se skryta pod palubou a v době, kdy byla potopena, nalézá prý se na ní mnoho kanadských vojáků. Většina anglických lodí, které jely ze Spojených Států k evropským břehům, vezla prý vojsko, děla, válečné potřeby a válečný kontraband všeho druhu pro Anglii anebo Francii. V době, kdy Lusitania byla potopena, vezla prý 5,400 bedniček patron, různé válečné potřeby a kanadské vojsko, jež nalézalo se na cestě na válečnou frontu. Německo se táže, věděla-li americká vláda, že na lodi Lusitania nalézá se válečné potřeby. Na tvrzení americké noty, že cestující na Lusitanii nebylo vůbec poskytnuto dosti času, aby se zachránili, Německo odpovídá vyhýbavě a vychytrale a tvrdí, že vlastně to není ještě prokázáno. Na konec pak Německo omlouvá svoji podmořskou válku a praví, že je to oplata za snahu Anglie vyhladověti Německo. Německá odpověď vládě Spojených Států nikterak neuspokojila. Jaká bude odpověď americké vlády na tuto německou notu, dosud není jisto, ale mnozí mají za to, že president Wilson trvatí bude na svých požadavcích, ku kterýmž rozhodnutí značné přispělo torpédování jiné americké lodi Nebraskan. Německo nepochybně nebude chtít ustoupiti od své podmořské války a tak nastane mezi vládou Spojených Států a Německem napjetí jež může vésti k roztržce. Právě se, že úspěchy německých ponorek v posledních dnech značným dílem přispěly k rozhodnutí Německa setrvati při tomto způsobu vedení války.

Nová krize v Mexiku. Poměry v Mexiku horší se každého dne a to vedlo vládu Spojených Států k ráznější akci. Vojskům vúdém v Mexiku bude poslána rozhodná nota, v které budou požádáni, aby co nejrychleji zavedli pořádek v zemi, nebo že tak učiní Spojené Státy samy. Duval West z Texasu, který vyšetřoval poměry v Mexiku, oznámil vládě ve Washingtoně, že má jenom malou důvěru v politické a vojenské vúdce mexické, nyní nalézající se v popředí. West ale neodporučil okamžité zakročeni. V Mexiko Městě panuje velký hlad a není naděje, že poměry se zlepši v dohledné budoucnosti. Hladové davy procházejí se ulicemi a žádají potravu. Při západním pobřeží tisíce lidí hladově. Generál Carranza, jenž nyní nalézá se ve Vera Cruz, odepřel otevření železnic, aby potravina mohla být poslána do vnitrozemí. V bitvách v posledních dnech vedených zvláště Villa vojska a Carranzova vojska jmenovitě u Celaya utrpěla těžkou porážku. Vítězství Villovým se ale poměry v Mexiku nikterak zlepši. Jediné obnovení míru může zemi prospěti. Spojené Státy pokusí se přinutiti mexické vojenské vúdce, aby obnovili mír. Mexické poměry jsou nyní nesestitelné. Spojené Státy po dva roky čekaly, že Mexiko samo bude schopno zavést nový mír do své země. Mexické politické strany měly několikrát příležitost, aby shodly se na reprezentativní vládě, ale nikdy příležitosti této nepoužily. Lidstvo nyní žádá, aby Spojené Státy rázně zakročily a žádaly obnovení míru a pořádku v republice za řekou Rio Grande. Nevyhovili mexičtí vúdčové požadavkům Spojených Států, vláda naše vykoná svoji povinnost k lidstvu a obnoví zase mír a pořádek v téže zkoušené zemi. Na deset miliónů lidí v Mexiku nalézá se v bídě a trpi hladem. Americký Červený kříž šířil pomocné úřadovny v Mexiko Městě. Nebudou-li chtít mexičtí vúdčové vúdce k tomu přivolati, Spojené Státy rázně zakročí. Nota hořejší uvedeného smyslu poslána bude vúdčům mexických stran v nejbližších dnech. President Wilson doufá, že mexičtí vúdčové vúdce po uvolňování přítomnou krizi. Znalci poměrů ale soudí, že Mexičtí nenechají si od Spojených Států diktovány a že raději se spojí proti Spojeným Státům, než aby přijali návrhy Spojených Států nyní. Armádni a námořní důstojníci prohlašují, že zakročeni v

Německá odpověď na notu Spojených Států. Německá odpověď na notu Spojených Států odevzdána byla minulou sobotu americkému vyslané v Berlíně, Gerardovi, a jím poslána skrze Kodaň a Londýn do Washingtonu, kam došla v neděli. Odpověď tato byla, jak bylo již oznámeno, zdržena následkem krize rakousko-italské a vstupu do války. A ještě tato odpověď nemůže být považována za konečnou, neboť žádá se tu jisté vyšetření fakt. Německo na prezidentovu notu odpovídá to nem přátelským, ale nežádoucími slovy, jmenovitě pokud se týče změny způsobu vedení podmořské války. Německo vyhýbá se přímé odpovědi na požadavky presidenta Wilsona a odkazuje se na další vyšetření fakt a výměnu názorů. V případech amerických lodí Cushing, Gulfport a jiných, které potopeny byly "neumyslenně," Německo nabízí omluvu a náhradu za způsobenou ztrátu. O případech lodí Falaba, při jejíž potopení zakynul Američan Leon Thresher, mluví německá odpověď dosti podrobně. Právě mezi tím, že velitel německé ponorky měl v úmyslu poskytnouti dosti času, aby cestující a mužstvo lodí mohli se zachrániti. Ale kapitán loď této prý nařídil opera-toru pro bezdrátovou telegrafii, a-by poslal zprávu, že loď byla napadena německou ponorkou a žádá o pomoc. Německé ponorce prý nezabývalo nic jiného, než anglickou loď co nejrychleji torpédovat. O Lusitanii praví něme-

cká odpověď, že od počátku války považována byla za anglický pomocný křižník, jenž používán byl k dopravě střeliva a vojska. Německá nota tvrdí, že Američtí na Lusitanii použito bylo jenom jako ochrany pro střelivo, které bylo na lodi vzveno. Lusitania byla prý budována jako pomocný křižník. Dvě děla prý nalézá se skryta pod palubou a v době, kdy byla potopena, nalézá prý se na ní mnoho kanadských vojáků. Většina anglických lodí, které jely ze Spojených Států k evropským břehům, vezla prý vojsko, děla, válečné potřeby a válečný kontraband všeho druhu pro Anglii anebo Francii. V době, kdy Lusitania byla potopena, vezla prý 5,400 bedniček patron, různé válečné potřeby a kanadské vojsko, jež nalézalo se na cestě na válečnou frontu. Německo se táže, věděla-li americká vláda, že na lodi Lusitania nalézá se válečné potřeby. Na tvrzení americké noty, že cestující na Lusitanii nebylo vůbec poskytnuto dosti času, aby se zachránili, Německo odpovídá vyhýbavě a vychytrale a tvrdí, že vlastně to není ještě prokázáno. Na konec pak Německo omlouvá svoji podmořskou válku a praví, že je to oplata za snahu Anglie vyhladověti Německo. Německá odpověď vládě Spojených Států nikterak neuspokojila. Jaká bude odpověď americké vlády na tuto německou notu, dosud není jisto, ale mnozí mají za to, že president Wilson trvatí bude na svých požadavcích, ku kterýmž rozhodnutí značné přispělo torpédování jiné americké lodi Nebraskan. Německo nepochybně nebude chtít ustoupiti od své podmořské války a tak nastane mezi vládou Spojených Států a Německem napjetí jež může vésti k roztržce. Právě se, že úspěchy německých ponorek v posledních dnech značným dílem přispěly k rozhodnutí Německa setrvati při tomto způsobu vedení války.

Nová krize v Mexiku. Poměry v Mexiku horší se každého dne a to vedlo vládu Spojených Států k ráznější akci. Vojskům vúdém v Mexiku bude poslána rozhodná nota, v které budou požádáni, aby co nejrychleji zavedli pořádek v zemi, nebo že tak učiní Spojené Státy samy. Duval West z Texasu, který vyšetřoval poměry v Mexiku, oznámil vládě ve Washingtoně, že má jenom malou důvěru v politické a vojenské vúdce mexické, nyní nalézající se v popředí. West ale neodporučil okamžité zakročeni. V Mexiko Městě panuje velký hlad a není naděje, že poměry se zlepši v dohledné budoucnosti. Hladové davy procházejí se ulicemi a žádají potravu. Při západním pobřeží tisíce lidí hladově. Generál Carranza, jenž nyní nalézá se ve Vera Cruz, odepřel otevření železnic, aby potravina mohla být poslána do vnitrozemí. V bitvách v posledních dnech vedených zvláště Villa vojska a Carranzova vojska jmenovitě u Celaya utrpěla těžkou porážku. Vítězství Villovým se ale poměry v Mexiku nikterak zlepši. Jediné obnovení míru může zemi prospěti. Spojené Státy pokusí se přinutiti mexické vojenské vúdce, aby obnovili mír. Mexické poměry jsou nyní nesestitelné. Spojené Státy po dva roky čekaly, že Mexiko samo bude schopno zavést nový mír do své země. Mexické politické strany měly několikrát příležitost, aby shodly se na reprezentativní vládě, ale nikdy příležitosti této nepoužily. Lidstvo nyní žádá, aby Spojené Státy rázně zakročily a žádaly obnovení míru a pořádku v republice za řekou Rio Grande. Nevyhovili mexičtí vúdčové požadavkům Spojených Států, vláda naše vykoná svoji povinnost k lidstvu a obnoví zase mír a pořádek v téže zkoušené zemi. Na deset miliónů lidí v Mexiku nalézá se v bídě a trpi hladem. Americký Červený kříž šířil pomocné úřadovny v Mexiko Městě. Nebudou-li chtít mexičtí vúdčové vúdce k tomu přivolati, Spojené Státy rázně zakročí. Nota hořejší uvedeného smyslu poslána bude vúdčům mexických stran v nejbližších dnech. President Wilson doufá, že mexičtí vúdčové vúdce po uvolňování přítomnou krizi. Znalci poměrů ale soudí, že Mexičtí nenechají si od Spojených Států diktovány a že raději se spojí proti Spojeným Státům, než aby přijali návrhy Spojených Států nyní. Armádni a námořní důstojníci prohlašují, že zakročeni v

Německá odpověď na notu Spojených Států. Německá odpověď na notu Spojených Států odevzdána byla minulou sobotu americkému vyslané v Berlíně, Gerardovi, a jím poslána skrze Kodaň a Londýn do Washingtonu, kam došla v neděli. Odpověď tato byla, jak bylo již oznámeno, zdržena následkem krize rakousko-italské a vstupu do války. A ještě tato odpověď nemůže být považována za konečnou, neboť žádá se tu jisté vyšetření fakt. Německo na prezidentovu notu odpovídá to nem přátelským, ale nežádoucími slovy, jmenovitě pokud se týče změny způsobu vedení podmořské války. Německo vyhýbá se přímé odpovědi na požadavky presidenta Wilsona a odkazuje se na další vyšetření fakt a výměnu názor